

Δημητριάδος Ιγνάτιος: «Καλείται ο μαθητής του Χριστού να μην έχει κανέναν απέναντι του»

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Δημητριάδος και Αλμυρού](#)

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Δημητριάδος και Αλμυρού κ. Ιγνάτιος ιερούργησε και κήρυξε τον θείο λόγο στην ιερά αγρυπνία που τελέσθηκε στον Ιερό Ναό Ευαγγελιστρίας Πειραιώς, το Σάββατο 4 Οκτωβρίου 2025 (Κυριακή Β΄ Λουκά, Χαριτίνης μάρτυρος, Μεθοδίας οσίας της εν Κιμώλω).

Στο κήρυγμα του ο Σεβασμιώτατος, αναφέρθηκε αρχικά στην παρουσία των πιστών στη λατρευτική σύναξη, στο κατεχοχόν μυστήριο της Εκκλησίας, στο

μυστήριο «που ο ίδιος ο Κύριος μας παρέδωσε και που μας καλεί κάθε φορά να κοινωνήσουμε το Σώμα Του και το Αίμα Του, με άλλα λόγια, να γίνουμε ένα μαζί Του και να ενωθούμε και μεταξύ μας».

Παρακολουθήστε σε επανάληψη την Αγρυπνία:

Εντούτοις, συνέχισε, η Εκκλησία κάθε φορά μας υπενθυμίζει τα λόγια του Κυρίου και όσες φορές κι αν τα ακούσουμε, όσες φορές κι αν τα εμπεδώσουμε, πάλι νιώθουμε την ανάγκη να σταθούμε σε αυτά τα λόγια. Γιατί είναι λόγια ζωής, λόγια σωτηρίας, αλλά και κυρίως μας δείχνουνε πώς ο Χριστός θέλει να είναι οι μαθητές Του.

Και σήμερα ακριβώς μας διασώζει αυτό που ονομάστηκε και χρυσός κανόνας. Και όπως κάθε παιδαγωγός, έτσι και ο Χριστός, στα σημερινά λόγια που μας διασώζει η ευαγγελική περικοπή, ακολουθεί μια κλίμακα, μια πρόοδο.

«Μας δείχνει καταρχήν κάτι που είχαν ανάγκη να ακούσουν τότε οι Εβραίοι, διότι μέχρι τότε ο νόμος τους έλεγε “οφθαλμόν αντί οφθαλμού”. Δηλαδή, ό,τι σου κάνουν έχεις δικαίωμα να το κάνεις. Σου έκαναν καλό να κάνεις καλό, σου έκαναν κακό θα ανταποδώσεις με κακό. Αυτός Και ο Χριστός έρχεται και αντιστρέφει και λέει: “Πρόσεξε, αν θέλεις να είσαι μαθητής μου, ξεκίνα πρώτα-πρώτα να κάνεις αυτό που θα ήθελες οι άλλοι να κάνουν για σένα και να μην κάνεις ποτέ αυτό που δεν θα ήθελες και οι άλλοι να κάνουν σε σένα.” Βάζει ένα κριτήριο, κριτήριο αλήθειας. Ένα κριτήριο που ο καθένας γνωρίζει πολύ καλά. Ξέρω πολύ καλά πώς θα ήθελα να μου συμπεριφέρονται και έτσι καλούμαι να συμπεριφερθώ και εγώ. Ξέρω πολύ καλά τι δεν θα ήθελα να υποστώ από τους άλλους και δεν πρέπει ποτέ να κάνω κάτι ανάλογο στους άλλους.»

Όμως αυτό είναι ένα πρώτο σκαλοπάτι, παρατήρησε ο Σεβασμιώτατος Είναι όντως ένας κανόνας ζωής που όποιος τον ακολουθεί, ακολουθεί μια πορεία συνύπαρξης με τους άλλους ανθρώπους. Όμως ο Κύριος προχωράει πιο πέρα και λέγει κάτι πολύ σημαντικό που το κατανοούμε με απλότητα, γιατί έτσι μιλούσε, απλά.

“Το να αγαπάς”, λέει, “αυτούς που σε αγαπάνε το κάνουν και αυτοί που δεν είναι μαθητές μου. Το να δανείζεις και να περιμένεις να πάρεις και πίσω τα δανεικά κι αυτό το κάνουν όλοι. Αν θέλεις να είσαι μαθητής μου, έλα να αγαπήσεις τον εχθρό σου”.

Εδώ πλέον τα πράγματα αλλάζουν, εδώ πηγαίνουμε σε ένα άλλο επίπεδο, τόνισε ο Σεβασμιώτατος. Είναι ένα άλλο σκαλοπάτι αγάπης και συνύπαρξης. Εδώ πλέον, καλείται ο μαθητής του Χριστού να μην έχει κανέναν απέναντί του, να μην δεχθεί ποτέ τον άλλον ως εχθρό. Αντιθέτως, καλείται να τον αγαπήσει όσο κι αν τον

πονέσει ο άλλος, όσο κι αν σταθεί απέναντί του, όσο κι αν τον διαβάλει, όσο κι αν τον εμποδίσει, όσο κι αν νιώθει το βάρος της παρουσίας του επάνω του.

«Εντούτοις ο Χριστός λέγει εδώ έλα να μετρηθείς αν θέλεις να είσαι μαθητής μου, μάθε να συγχωρείς. Μάθε να αγαπάς ακόμη περισσότερο. Διότι πολλές φορές τη συγχώρηση τη θεωρούμε σαν μια διαγραφή του άλλου απ' τη ζωή μας. Όχι. Ο Χριστός μας καλεί να τον πάρουμε στη ζωή μας. Να προσευχηθούμε για αυτόν πρωτίστως. Να τον έχουμε πρώτο στην καρδιά μας. Αυτό λέγει ο Χριστός σημαίνει να είσαι μαθητής μου.»

Και εν τέλει φτάνει και σε ένα ακόμα πιο ψηλό επίπεδο, συνέχισε ο Σεβασμιώτατος. Σ' αυτό το επίπεδο του ίδιου του Θεού. "Εάν θέλεις να είσαι μαζί μου τότε γίνε φιλεύσπλαχνος γίνε σπλαχνικός γίνε οικτίρμων, αγάπησε όλους τους ανθρώπους. Γίνε αυτό που έγινα εγώ για όλους τους ανθρώπους ως αναμάρτητος, ανεβαίνοντας πάνω στο Σταυρό και κατήργησα τον θάνατο και αναστήθηκα για

όλους τους ανθρώπους, αλλά τους καλώ να με μιμηθούνε σ' αυτή την μοναδική και ανεπανάληπτη αγάπη, την αγάπη του τριαδικού Θεού.”

Αυτή είναι η πρόσκληση, επεσήμανε ο Σεβασμιώτατος. «Και αν έχουμε πει ναι στην πρόσκληση του μυστηρίου, πρέπει να αναρωτηθούμε σοβαρά και ειλικρινά. Έχουμε δεχθεί την πρόσκληση των λόγων του; Έχουμε προσχωρήσει σε αυτή την κλίμακα; Έχουμε δημιουργήσει προϋποθέσεις, όχι απλώς να μην κάνουμε το κακό, όχι απλώς να μην ανταποδίδουμε, αλλά κυρίως να αγαπήσουμε αυτόν ακόμα που στέκεται απέναντί μας;»

Αλλά και ταυτόχρονα να μπορέσουμε να δεχτούμε τον κάθε άλλο σαν μια ζωντανή εικόνα του Θεού, γιατί αυτό μας λέγει ουσιαστικά. Μας υπενθυμίζει ότι όλοι οι άνθρωποι είναι πλάσματα του Θεού. Ο κάθε άνθρωπος είναι μια ζωντανή εικόνα του Θεού. Και εμείς οι Ορθόδοξοι ιδιαίτερα ξέρουμε πολύ καλά τι σημαίνει αυτό.

Αναφέροντας ο Σεβασμιώτατος σαν παράδειγμα τις εικόνες που παίρνουμε στα χέρια μας, που ασπαζόμαστε με τόση λαχτάρα και έχουν μεγάλη αξία στη ζωή μας. Και αν συμβεί ποτέ να βρούμε μια εικόνα παραπεταμένη, εμείς οι Ορθόδοξοι θα την πάρουμε ως κειμήλιο στα χέρια μας, θα την καθαρίσουμε, θα την έχουμε ως φυλακτό. Γιατί ξέρουμε ότι είναι κάτι που είναι ιερό. Γιατί απεικονίζει επάνω έναν άγιο, μια αγία, τον Κύριο, την Παναγία. Και εμάς μας αναγάγει σ' αυτήν την αγάπη

που τρέφουμε.

«Εάν αυτό το κάνουμε για τις χειροποίητες εικόνες, αλήθεια, τι πρέπει να κάνουμε για τον κάθε άνθρωπο που είναι μια ζωντανή εικόνα του Θεού, όσο κι αν τον έχει αμαυρώσει η αμαρτία, όσο κι αν τον έχει πληγώσει η επίγεια ζωή, όσο κι αν στα μάτια των άλλων είναι κάποιος που περιφρονείται εντελώς. Για μας, αν θέλουμε να είμαστε του Χριστού, αυτός είναι ο πλησίον, αυτός είναι ο ίδιος ο Χριστός. Αυτός είναι που καλούμεθα να αγαπήσουμε, να είμαστε οι οικτίρμονες και ελεήμονες απέναντί του. Αυτή είναι η πρόσκληση του Χριστού για τον κάθε μαθητή Του.»

Και πρέπει, με ειλικρίνεια, να απαντήσουμε στον εαυτό μας, σε ποιο σκαλοπάτι βρισκόμαστε. Δεν είναι εύκολο, παρατήρησε ο Σεβασμιώτατος, ολοκληρώνοντας το κήρυγμα του. Κανείς δεν μπορεί απ' τη μια στιγμή στην άλλη να φτάσει σε αυτή την αγάπη του Θεού. Όμως αυτό το αγώνισμα καλούμεθα να φέρουμε εις πέρας. Και αυτό είναι που μας καλεί να ξεχωρίσουμε ως μαθητές του Χριστού.

«Κοινωνώντας Χριστό, κοινωνούμε την αγάπη Του. Και κοινωνώντας την αγάπη Του, καλούμεθα να κάνουμε πράξη αυτή την αγάπη για τον κάθε άλλο. Καλούμεθα όχι μόνο απλώς να κάνουμε αυτά που θα θέλαμε να κάνουν οι άλλοι σε μας. Όχι απλώς να συγχωρήσουμε και να αγαπήσουμε αυτόν που είναι απέναντί μας, αλλά να φτάσουμε στο σημείο να αγαπούμε όλους τους ανθρώπους. Γιατί αυτό θα σημάνει ότι μπορούμε να φέρουμε το καλό άγγελμα του Χριστού σε όλους τους ανθρώπους.

Οι άνθρωποι το δικό μας παράδειγμα περιμένουν, τη δική μας στάση μετρούν και τότε εκτιμούν εάν όντως είμαστε του Χριστού και τότε μπορούν πολλοί να έρθουν στον Χριστό. Γιατί ο άνθρωπος διψάει την αγάπη, θέλει τη συγχώρεση, είναι πλασμένος για την αλήθεια, αρκεί να υπάρξει αυτός που θα του φέρει αυτή την αλήθεια. Και αν είμαστε μαθητές του Χριστού, έχουμε αυτή την αποστολή, την αλήθεια του Χριστού, να φέρουμε σε όλους τους ανθρώπους.

»

Παρακολουθήστε σε επανάληψη την Αγρυπνία:

(Του Σταμάτη Μιχαλακόπουλου / Ι.Ν. Ευαγγελιστριάς Πειραιώς)